

sionsbetænkning, som da blev afgivet, alle som een udtalte sig for at bygge disse Havne, altsaa ogsaa udtalte sig for at bygge Hanstholm Havn. Saa sent som i 1917 bad Dansk Fiskeriforening, inden Folketingsudvalget havde afgivet sin Betænkning, om, at Udvalget vilde drage Omsorg for, at naar Loven nu var blevet vedtaget — hvilket kunde forudses —, maatte Arbejdet snarest muligt blive paabegyndt. Jeg kan videre gøre Uddrag for at vise, hvordan Fiskerne og Fiskeriorganisationerne stiller sig deroverfor. Denne Stemning fra 1914 og 1917 er ikke fordunstet, den eksisterer endnu. Man kan i Fiskerinspektionens Aarsrapport for sidste Aar læse, at naar det danske Fiskeri langs Jyllands Vestkyst var mindre end det fremmede i den Tid, da Fisken var let at afsætte, da var Aarsagen vel Mangelen paa Havne. Det er saa overordentlig rigtigt, naar man i denne Rapport fra Fiskerinspektionens Side netop peger paa Havnene, og man tilføjer, at de Havne, som er blevet bygget ved Frederikshavn, Esbjerg og Skagen, snart har udviklet sig til vigtige Fiskerihavne. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, som desværre ikke har Øjet fuldt aabent for Nyttens af Hanstholm Havn, indrømmede ogsaa i sine Udtalelser forleden Dag, at Udviklingen i Fiskeriet har været særlig stærk ved Skagen, og der er ogsaa der i de senere Aar bygget mange nye Kuttere med Englandsfiskeriet for Øje. Jeg tager denne Udtalelse til Indtægt for min Opfattelse: at Havne netop er den gode, solide Basis for, at Fiskeriet kan udvikle sig yderligere, udvikle sig til det, som vi alle maa haabe det kan blive til. Det bliver af Modstanderne af dette Havneanlæg sagt, at den nulevende Generation ikke vil flytte fra sine Bopladser. Det er sikkert rigtigt, men vi er dog enige om at søge at skaffe Plads til det Befolkningsoverskud, vi har, og som øges Aar for Aar, derigennem, at vi tager det store Jordspørgsmaal op; naar vi fik disse nye Porte aabnet ud mod Havet, og naar vi fik disse nye Havnepladser, vil den kommende Slægt sikkert nok komme og befolke dem. Det vil de gøre, fordi de vil kunne fiske med større Fordel derfra, idet det ikke vil være nær saa kostbart at arbejde fra en saadan Havn som fra den aabne Kyst. Fiskerne fortæller, at de bogstavelig talt maa bære disse store 8 Tons Baade, som er de største, de kan benytte, fra Plads til Plads for at faa dem ud paa det bedste Sted, saa at Baadene slides op i Løbet af 5—7 Aar. De

tomme Baade koster alene 3—4000 Kr. at anskaffe, og Fiskerne siger, at naar de faar Lov at ligge i Vandet, vil disse Baade kunne holde til at bruges i 10—12 Aar.

Det er ikke til at udmaale, hvilken økonomisk Fordel der indirekte ligger i denne Foranstaltning, men jeg er ganske overbevist om, at de Folk, som i Fremtiden vil søge deres Erhverv ved Fiskeriet, meget hurtigt vil faa Øjet aabent for den økonomiske Fordel, som en Havn vil frembyde for dem. Det er en indirekte Fordel, og jeg skal ikke forsøge at udmaale den i Penge, men jeg mener, at det er en Side af Sagen, som man ikke kan undlade at tage Hensyn til, naar man vil anstille økonomiske Betragtninger over dette Spørgsmaal.

Jeg nævnte før, fordi jeg ikke ønsker at skjule noget vedrørende denne Sag, at Folketingsudvalget havde den Opfattelse, at Havnene væsentligt — der siges udtrykkelig væsentligt — kunde betragtes som Fiskerihavne. Jeg er ikke saa helt sikker paa, at det er rigtigt, jeg kunde godt tænke mig, at Havnene, netop fordi de faar en saa udmærket Beliggenhed med Hensyn til Munding, Dybdeforhold o. s. v. og det hele taler for, at der bliver gode Besejlingsforhold, ogsaa kan benyttes som Transporthavne, som Trafikhavne. Jeg tror, som sagt, ikke, at Vanskelighederne vil være saa store, som man fra anden Side vil gøre dem til; der er altid Folk, som er Sortseere og gerne vil omgærde sig med en uhyre Saglighed, men heldigvis har vi ogsaa ofte set, at Menneskene viser et Snilde og et Vovemod, som gør saadanne Betæneligheder til Skamme, og det vil jeg ogsaa haabe vil ske i dette Tilfælde.

Det vil sikkert være interessant for ærede Medlemmer, som nærer Betæneligheder, om de læste Rigsdagstidende for 1867—68; der vil de kunne finde netop de samme Betæneligheder, som de nu fremfører overfor dette Havneprojekt, der, om jeg saa maa sige, har hele mit Hjerte. I Rigsdagstidende for 1867—68 vil man fra Mødet den 14. Marts, da man drøftede den vestjydske Længdebane, der skulde bygges i Forbindelse med Vestkysthavnene, finde følgende Udtalelse af det daværende Medlem A. Hage, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Jeg tror ikke, at de ærede Medlemmer oprigtigt vil kunne sige, at der vil finde nogen synderlig Trafik Sted paa denne Bane udenfor Studene. Hverken som Indførselshavn eller som Udførselshavn, Studene undtagne, kan Esbjerg Havn komme til at spille nogen Rolle.“